

[Finansministeren.]

søge at hindre, at vi kommer ind i en situation, der er uoprettelig.

Poul Hansen (Kalundborg): Det ærede medlem hr. Aksel Møller var meget indigneret over, at „Social-Demokraten“ havde påstået, at de konservative svigtede mellemstanden i spørgsmålet om skattereformen, og henviste til, at de konservative i foråret havde foranlediget gennemført skattelettelser for mellemstanden. Javel, men dengang skete det gennem en nedsættelse af den samlede skatteudskrivning. Ved skattereformen skulle den samlede skatteudskrivning blive den samme, men der sker en omlægning af skattebyrden, og jeg synes, man med rette kan sige, at når de konservative ikke vil være med til denne omlægning af skattebyrden, er det i virkeligheden at lade mellemstanden i stikken.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen henfaldt til den sædvanlige kommunistiske idræt at mistænkeliggøre socialdemokratiets politik. Jeg ønsker ikke at give noget svar herpå. Alle ved, at det er denne mistænkeliggørelse, kommunisterne lever af. Den dag de holder op med den, kan de pakke sammen. Hvad vi end foretager os, skal kommunisterne være utilfredse dermed. Det er så at sige deres erhvervs sygdom, en erhvervs sygdom, som kun ophører, når de betragter forholdene hinsides jerntæppet, hvor alt er lyst og dejligt.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremhævede stærkt den fredskonference, der fornylig fandt sted i Odense, og ville ligesom inddrage den i sin såkaldte argumentation for, at der skulle herske en almindelig utilfredshed med socialdemokratiets politik. Jeg konstaterer denne anvendelse af fredskonferencen fra kommunistisk side. Jeg konstaterer, at kommunisterne udlægger teksten, som det sker, og at det er det, fredskonferencen skal tjene til. Fra socialdemokratisk side har vi lige fra begyndelsen, da der var tale om denne conference, gjort opmærksom på, at den skulle tjene kommunistiske formål. Vi har sagt det overfor de velmenende mennesker af anden politisk anskuelse, der har været med. Nu kan de se, hvad resultatet er, og hvad denne conference skulle tjene til. Det synes jeg skal fastslås ved denne lejlighed.

Erik Eriksen: Jeg vil gerne til indledning gøre et par bemærkninger til den højtærede statsminister vedrørende Klaksvigaffæren, som jeg fremdrog.

Den højtærede statsminister sagde, at da lagmand Djurhuus havde henvendt sig til statsministeren i marts i år, havde ministeren forstået, at man deroppe ønskede, at rigsmyndighederne ikke blandede sig i sagen, men den højtærede statsminister havde sagt, at hvis man ønskede politi til støtte, kunne man få det. Jeg må indrømme, at jeg havde forstået, at man på et givet tidspunkt faktisk havde anmodet om at få politi til støtte. Sagen er nemlig den, at hvis det viser sig, at konflikten ikke kan løses af de lokale myndigheder og det hele trækker i langdrag, har vi stillet både de færøske og vore egne myndigheder i en uendelig vanskelig situation. Det må ikke glemmes, at Klaksvigstriden kun til en vis grad er et internt færøsk anliggende. Det færøske hjemmestyre har, som statsministeren rigtigt gjorde opmærksom på, ikke overtaget sygehus- og sundhedsvæsen og ikke ønsket at overtage det. Rigsombudsmanden er formand for sygehusbestyrelsen, og landsstyret og lagtinget kommer først ind i billedet, efter at sygehusbestyrelsen har måttet give op. Så sker der det, at den lokale befolkning i Klaksvig forkaster et forslag til løsning af konflikten, et forslag, der fremkom under landsstyrets medvirken. Siden da har man oplevet de fantastiske ting, vi alle kender til. Derfor er det, jeg gerne vil benytte lejligheden til at sige til den højtærede statsminister, at såvidt jeg kan se, er hverken det færøske hjemmestyre — man kunne godt sige det unge færøske hjemmestyre — eller vi hernede tjent med, at sagen trækkes i langdrag. Der er nu gået halvandet år, siden den opstod, og jeg mener, det er alvorligt, når færøske repræsentanter påpeger, at retsopfattelsen undergraves deroppe.

Derfor er det, jeg henstiller, at statsministeren træffer sin afgørelse nu, og skulle det så vise sig, at denne åbenbart ikke helt almindelige læge eller andre deroppe skulle forsøge at sidde afgørelsen overhørig, må det være utvetydigt, at de færøske myndigheder får al den hjælp, de beder om. Jeg havde forstået, at man faktisk allerede havde bedt om, at der kom politi tilstede for at opretholde ro og orden; men det er